

Op 8 maart 2010 staan ruim vijftig aspirant-commando's op de stoep van de Generaal-majoor De Ruyter van Steveninckkazerne te Oirschot. Zij hebben die dag een primeur. Ze zijn namelijk de eerste van voorlopig twee lichtingen burgerkandidaten die wordt ondergebracht bij school Zuid van het *Opleidingscentrum Initiële Opleidingen* (OCIO). Daar bij zullen zij - als het derde peloton van de Bravo-instructiecompagnie - de 'Algemene Militaire Opleiding' (AMO) volgen.

Soldaat Chris gaat met enige regelmaat een soort dagboek bijhouden van de 17 weken die de AMO duurt. Bij aanvang van de 'Voor Opleiding' (VO) in Roosendaal komt een eind aan dit verslag. Vanaf dan is onzekerheid een zekerheid voor de leerlingen in de commando-opleiding.

De dag voor opkomst

De dag voordat het avontuur begint. We hebben afgesproken om te verzamelen op station Eindhoven om vervolgens naar de kazerne te Oirschot rijden. Met een overvolle Opel Corsa, die door het overgewicht bijna op de grond hangt, rijden we stapje voor stapje meer richting ons eindpunt. Toch gaat het al snel mis. We zijn de weg kwijt. Dat terwijl er nota bene in de auto vrijwel alleen maar mensen zitten die mee hebben gedaan aan de trainingsweekenden van *Pak Long*. Je zou dus mogen verwachten dat dit goed zou moeten gaan. Dus we besluiten om even te stoppen en de informatiekaart die daar langs de weg staat te raadplegen. Met al die kennis die we hebben opgedaan bij *Pak Long* mag je verwachten dat we nu met de ogen dicht richting de kazerne zouden moeten rijden. Niets blijkt minder waar. We rijden al weer direct de verkeerde kant uit, stelletje sukkels...

Nog maar een keer GOED kijken. Uiteindelijk gaan we de goeie richting op. Al bij al, na het inrijden van een straat waar het eigenlijk niet mag, komen we dan toch op de kazerne aan. Het is al gauw heel erg gezellig met veel bekende gezichten van o.a. de trainingsweekenden en de kennismakingsdagen Korps Commandotroepen (KD-KCT). Rond een uur of elf/twaalf gaat het licht uit.

Opkomst week 1

Ik zal jullie de eerste dag besparen aangezien dit alleen maar uit voornamelijk wachten bestaat. Wel krijgen we hoog bezoek vanuit Roosendaal, met een motiverende toespraak. Dit is uiteraard wel een mooi moment van die dag. Naast wat algemene informatie over het gebruik van de legeringskamers worden we die dag ook onder de krijgstucht geplaatst. De volgende dag beginnen de sporttesten. Iedereen begint er een beetje nerveus aan. Aan de andere kant zijn we ook wel weer zeker van onszelf. We worden ingedeeld in twee groepen. Alfa- en Bravo team vormen de eerste groep terwijl het Charlie- en Delta team de tweede groep vormt.

Alfa (waar ik in zit) en Bravo beginnen met de coopertest. Het is een lekker temperatuurtje om te rennen. Na eerst een rondje warmlopen is het bij het fluitsignaal vlammen. Ik had zelf 5 weken stil gezeten vanwege een blessure. Ik hoopte dan ook dat ik toch boven de 2800 meter zou knallen. Ik besloot maar eens rustig te beginnen en langzaam aan begon ik een goed tempo te pakken. Goeie zaak dacht ik en toen kwam het signaal voor de laatste minuut. Nog even alles eruit persen. Uiteindelijk kom ik net iets onder de 3000 meter. Ondanks die 5 weken niks gedaan te hebben ben ik erg tevreden over dit resultaat.

Daarna komen de krachttesten waarbij we ook maximaal moeten presteren. Ik weet niet meer precies hoeveel ik had maar ik dacht zelf 77 push ups, 69 sit ups, 10 pull ups en 1 keer touwklimmen. Al bij al had ik vaker het touw willen inklimmen. Niettemin deze lijkt voor

mijn gevoel te zijn ingesmeerd met vaseline. Erg glad in ieder geval en ook hier de nodige schaafwonden bij enkele mensen.

De sporttesten zijn achter de rug. Iedereen is toch ook wel opgelucht dat deze achter de rug zijn. Ik heb in ieder geval het idee dat er gemiddeld goed is gescoord. De rest van de dag bestaat vervolgens uit lessen volgen. Van het aanspreken van je meerdere tot het marcheren over de kazerne. Allemaal zaken die je dient te kunnen en kennen wil je militair worden. Ook zijn er die dag intake gesprekken. Doel hiervan is dat het kader je wat beter wil leren kennen.

Dag 2 voorbij en dag 3 bespaar ik jullie ook. Want dit was naar mijn mening de dag waarop je het meeste moest wachten, zitten, vervelen etc. Namelijk de kleren halen in Amersfoort bij het KPU bedrijf. Uiteindelijk wel gaaf om te zien wat je allemaal krijgt, maar tot je zover bent...

En aan het einde van de dag, je raadt het al, alle spullen in je kast leggen zoals het hoort te liggen. Het is uiteindelijk voor de meeste een lange nacht geworden. Want je wilt het natuurlijk perfect hebben. Dan heb je het klaar gelegd en dan denk je: Nee, nog steeds niet goed. Een T shirt eruit en tegelijkertijd flikkert de rest er ook net zo keihard uit. Weer opnieuw beginnen. Ik geloof dat de klok 02.00 uur aanwees toen we gingen slapen. En om 06.00 uur gaat zoals gewoonlijk de wekker weer.

De donderdag is interessant. De dag begint met een uurtje terreinwerk, of... twee. Ik weet het even niet meer. Op het rooster staat '6 meter palen'. Dat zegt denk ik meer dan genoeg. Aangekomen op het sportcomplex mogen we met 4 groepen een paal pakken. De exacte volgorde van opdrachten weet ik niet meer precies maar volgens mij moesten we het grasveld op, in de voorligsteun op de balk liggen, opdrukken en in de voorligsteun een rondje maken over de balken. Knieën van de grond was de opdracht. Maar natuurlijk wordt toch de grond geraakt door een enkeling. En niet goed = opnieuw, dus ja. Twee rondjes dan maar, knieën van de grond. Heerlijk wakker worden zo. Allerlei vreemde geluiden hoor je dan. Kan me nog herinneren dat de instructeurs bij mij op de KD-KCT hierop antwoorden: "Je zit niet in een pornofilm!!! Hou op met dat gekreun!!!!"

Daarna wat leuke dingetjes gedaan zoals sit ups met balk, balk boven je hoofd etc. Toen moesten we ons verplaatsen naar de 400m sintelbaan. Daar opstellen en de vervolgo opdracht is binnen 1 minuut 30 een rondje sintelbaan met balk. Dat is flink gassen en je merkt gelijk hoe belangrijk teamwork is. Niettemin, tijd niet gehaald dus opnieuw. Knop omdraaien en gewoon vlammen!! Dit keer met een andere strategie en ja, het gaat nu een stuk sneller maar weer worden de tijden niet gehaald. Deze keer 6 seconden te laat. Een verdere bestraffing wordt ons bespaard en we gaan verder met het programma. Erg leuk, maar toch wel zwaar vind ik de estafettes waarbij telkens 1 persoon per groep naar de overkant van het veld moet rennen met de paal. Dan weer terugkomen en de volgende man aantikken. En ga zo maar verder. Erg, ja hoe zal ik dit omschrijven? Vernieuwend zal ik het maar noemen. Het stuk waarbij iemand onderaan de paal moest hangen. Die moesten we vervolgens dan naar de overkant van het veld trekken. Heerlijk! We hebben ook vaak genoeg over de sintelbaan moeten lopen. Overigens dan wel met een persoon die dan aan de paal moet hangen. Genoeg diversiteit in deze uurtjes terreinwerk dus. Er zijn ook genoeg opdrachten waarbij teamwork bovenaan de lijst staat. Goed samenwerken, communiceren, luisteren etc. Al bij al erg afwisselend en gaaf om te doen.

De rest van deze dag bestaat ook weer uit lessen over de dienstvakken binnen de KL en een stukje info over je BGU.

De laatste dag voor het weekend. Ik denk eigenlijk dat we in het weekend daar moeten blijven aangezien er 2 weken IP (internaat periode) op het rooster staat. Dus heb ik me daarop voorbereid. Ik heb een overvolle tas met spullen. Mij zal het dan ook vrij weinig uitmaken als ik daar moet blijven. Overigens ik heb het best naar mijn zin.

Deze dag moeten we ons te voet verplaatsen. In totaal 4 kilometer met sportschoenen. We denken allemaal hetzelfde: 4 kilometer?? Met sportschoenen?? Beetje zwakjes op die manier, aangezien de meeste van ons al meer dan eens 40 kilometer hebben gelopen op kisten met bepakking. Maar het blijkt goed te zijn voor de opbouw. Wat uiteindelijk waar blijkt te zijn. Want toen mensen in de weken daarna toch wat te fanatiek gingen doen, volgden blessures niet snel daarna.

Einde week 1. Al bij al was reveille om 06.00 uur erg nieuw voor de meeste. Ik moet er ook wel aan wennen dat je eigenlijk wakker word geschreeuwd. Terwijl om 23.00 uur door het kader het licht wordt uitgedaan. Dit hoort allemaal bij de IP, waarbij je ook niet van de kazerne mag of zelfstandig naar de kantine kan gaan. Zo leren ze je toch te wennen aan het militaire leven. Ook de inspecties elke ochtend zijn nieuw voor me. De kast netjes, je bed goed opgemaakt, de kamer helemaal schoon, de kamer aanmelden. Al dit soort zaken die er langzaam maar zeker inmiddels bij iedereen zijn ingeslopen. In het begin is alles even wennen, maar je went er snel genoeg aan!

Week 2

De tweede week begint met het zetten van een aantal prikjes. Ook dat moet gebeuren. Wat daarna volgt zijn twee uurtjes sporten.

Ook krijgen we zoals gewoonlijk wat lessen militaire ethiek, dit keer het omgaan met elkaar. Voor de meeste van ons een duidelijk verhaal. Tegen de avond komt er een interessant gedeelte, namelijk radiotelefonieprocedure. Je hoort en leest het vaak en dit keer krijg je dan toch eindelijk geleerd hoe je dient te communiceren via de radio in het veld. Persoonlijk vind ik dit wel erg belangrijk en interessant. Deze dag gaat snel voorbij en dus is de rest van de dag eigenlijk leren op de kamer, je spullen weer wat beter in orde maken. Enkele tips van de kerels die de laatste ECO hebben gedraaid meepikken en dan lekker... slapen.

Dag twee begint lekker vroeg met twee uur sport, namelijk MZV (Militaire Zelfverdediging). We krijgen hier een beetje de basis bijgebracht. En aan het einde van de les mogen we dan uiteraard ook even sparren. Niet 100% full contact maar gewoon hard treffen. Wel lekker om te doen.

Na deze twee gemakkelijke uurtjes mogen we de veldkabel uitrollen. Een gebruik dat lijkt af te stammen uit de Tweede Wereldoorlog. Tegenwoordig, krijgen we te horen, gaat dat allemaal een stukje anders. Een veldkabel rol je uit om zo te kunnen communiceren met je collega's die enkele tientallen meters voor je liggen. Erg interessant om te zien als je uiteindelijk daadwerkelijk mag knutselen en dan ook nog eens een verbinding krijgt.

Daarna krijgen we les in ZHKH, dit moet je zien als een soort van militaire EHBO. Belangrijk om te weten uiteraard en ook wel interessant. Voor mij sowieso omdat de specialisatie Medic mij erg aanspreekt. Deze les bestaat telkens weer uit vele protocollen die je zult moeten opvolgen om zo je collega goed en veilig te kunnen behandelen.

Je leest het al, je krijgt ook veel theorie en leert erg veel. Het is niet domweg fysiek bezig zijn en buiten in het bos liggen. Ook al vinden we dat het leukste om te doen. De vele lesstof die je

aangereikt krijgt zo goed mogelijk op sponzen is misschien wel net zo belangrijk, wil jij uiteindelijk een goeie soldaat/commando worden.

De woensdag staat het ophalen van de wapens op het programma. Iedereen kijkt hier natuurlijk naar uit. Nog nooit eerder echt een wapen in je handen gehad en daar sta je dan voor de wapenkamer met je eigen wapen. Heerlijk! Meerdere malen wordt er op gehamerd hoe belangrijk je wapen voor je is. Dit is dadelijk je vriendin en dus dien je het wapen ook van binnen en van buiten te leren kennen. Ik heb geen problemen om dit te moeten leren, want als er iets interessant is dan is het wel je wapen. Deze uurtjes gaan dan ook zo voorbij en de rest van de dag bestaat weer uit lessen.

In de avond wordt er nog even een nieuwe uitdaging geboren op de kamers. Namelijk wie het langste een stoel voor zich uit kan houden. De kamer waar ik lig is nog niet zo heel vol. Drie lui die het probeerden of zo. Maar na een tijdje wordt de kamer steeds voller en voller. Voordat we het weten staat het halve peloton op de kamer, want ja.... Iedereen wilde steeds weer het record verslaan. Het record staat nog steeds op 2 minuten en 12 seconden. Maar dit komt wel goed over een aantal weken. Blijven proberen!

De donderdag bestaat weer uit sporten, heerlijk! Maar het is meer een intro dan daadwerkelijk aan het gas gaan. Namelijk intro fitness. Hoe gebruik je de apparaten, hoe voer je de oefening uit en dat soort zaken. Daarna het uiteennemen en ineenzetten van je wapen en het CBRN masker (gas masker). Het wapen uiteennemen en ineenzetten vind ik super! Je komt als burger binnen, nog nooit een wapen in je handen gehad en zo heb je na 2 weken razendsnel (voor mijn gevoel nu nog) een Diemaco C7 netjes op de tafel uit elkaar gehaald. Van de grote onderdelen tot de kleinste pinnetjes. Ook het ineenzetten gaat lekker. Daarna een korte introductie wapenonderhoud. Maar het echte wapenonderhoud zal pas later aan bod komen.

In de avond beginnen de lessen over het CBRN masker. Een masker die je binnen 9 seconden dient op te kunnen zetten, waarbij je ook hebt gecontroleerd of die vacuüm is of niet. Wel belangrijk, het kan niet zo zijn als je dadelijk tegenover chemische bestrijdingsmiddelen staat en je weet niet waar dat masker nou ook alweer voor diende. Dus ook erg leerzaam, maar die 9 seconde is nog wel even oefenen.

Die avond weer wat met de uitrusting gespeeld en geknutseld. Belangrijk dat je tas natuurlijk goed zit, je CBRN tas en je OPS-vest. Allerlei zaken die je van te voren of tijdens (als er tijd voor is) goed moet bekijken. De volgende dag gaan we namelijk 7 kilometer lopen met wapen en OPS-vest. Achteraf zijn we daar binnen ongeveer 70 minuten weer van terug. Voor een ieder is het eigenlijk een 7 kilometer loop geweest om vooral je uitrusting te checken. Hoe zit het nu, zit alles wel goed etc.

We hebben ook nog een lesje in het gebruik van een gebruik stafkaart gehad. Voor de meeste een bekend verhaal aangezien wij het al eerder van de meester zelf hebben geleerd. Kwam allemaal goed van pas *Pak-Long*! De hand-out wordt nu door veel mensen op de kamers doorgenomen.

Week 3

Nu wordt er meer zelfstandigheid verwacht. We worden niet meer wakker gemaakt en we mogen 's avonds steeds meer ons eigen ding doen. De vrije tijd die je hebt mag je zelf invullen. We beginnen de maandag al vroeg met sport. En dit keer staat de klimtoren op het programma. De touwbaan en de klimtoren. Abseilen, catcrawl en een stukje fastropen voor

degene die er aan toe zijn gekomen. Ik zelf jammer genoeg niet want er stond een hele rij voor dat onderdeel. Voorkruipen wordt niet gewaardeerd dus dat doen we dit maar even niet. Maar het is wel ontzettend gaaf om allemaal te doen. De bedoeling was om alles 3 keer te doen. Maar ook hierbij kampten we met een tekort aan tijd.

Hierna krijgen we een lesje over hygiëne. Vrij logisch allemaal. Deze lessen worden doorgaans gedaan op de computer. Maar je krijgt ook wel eens les in een soort van discussievorm. Dan worden er wat argumenten heen en weer geroepen. Zo ontstaat er dan een discussie, met een uiteindelijke conclusie. Tegen de middag gaan we verder in op het behandelen van overige letsels, deze lessen horen bij het eerder genoemde ZHKH. De laatste les van de maandag bestaat uit een uur exercitie. De rest van de dag is vrij.

Dinsdag 06.00 uur weer wakker. Wassen, knippen en scheren. Beetje corvee en ontbijten. Terug van ontbijt verder met corvee en aansluitend daarop inspectie. Daarna begint het programma met twee uur sport. En we mogen maximaal fitnessen. Wel lekker om tot falen te knallen. Het is verplicht om je hoofd uiteindelijk tot ontploffing te brengen. De instructeurs willen de aders op je kop zien staan en dat gebeurt dan ook.

De laatste twee uur mogen we bij de geestelijke verzorging gaan zitten. Bakje thee erbij en tijdens deze uurtjes wordt er gepraat over van alles en nog wat. Over hoe je thuissituatie het vindt, hoe jij het zelf vindt en dat soort zaken. Erg ontspannend. De beste mevrouw (Aalmoezenier) was het duidelijk nog niet gewend voor een klas met alleen kerels te staan. Erg leuk om die reactie te zien.

De volgende dag begint weer lekker vroeg met sporten. Zeven kilometer rennen op intensiteit 3. Lekker om weer eens te gaan hardlopen. Maar de blessures volgen niet lang daarna. Hoe dit kan gebeuren is mij nog steeds een raadsel. Gelukkig heb ik zelf nergens last van.

Daarna gaan we weer wat dieper in op een bepaald onderdeel van ZHKH en uiteraard mogen we dit oefenen weer gaan beoefenen op elkaar. Uiteindelijk is het de bedoeling dat dit allemaal in je hoofd gestampt zit zodat je er niet meer bij hoeft na te denken. Dat betekent oefenen, oefenen en nog eens oefenen.

De uurtjes daarna gaan alleen over het wapen. Hoe te handelen bij storingen en twee uurtjes het beoefenen van je schiethouding. De storingen die kunnen optreden aan het wapen zijn uiteraard erg belangrijk om te weten. Aangezien je deze snel moet kunnen oplossen. Ook dit was oefenen en daarna langs de instructeur om te laten zien of je het onder de knie hebt. Schiethoudingen aannemen zijn even wennen. Er is maar één manier voor en dit moet je jezelf gewoon zien aan te leren. Liggend, op je knieën en staand. Uiteraard is liggend de meest accurate schiethouding. Dat merk je ook als je het wapen ergens op richt. Maar niet altijd kun je gaan liggen mocht je in een vuurgevecht komen. Dus wel zo belangrijk om ze alle drie goed te kunnen uitvoeren.

De donderdag is een dag waar vele naar uitkeken. Namelijk de Praktijk Oefen Dag, of te wel POD in het kort. We gaan daarbij een dag het veld in waarbij we allerlei gave dingen aangeleerd krijgen. Bepakking mee, wapen mee en vertrekken. Eerst inspectie uiteraard of iedereen wel al de juiste spullen bij zich heeft. Daarna gaan we direct verder met handelingen voor 'Aktie'. Dit houdt in dat je in een rondom gaat liggen (360 graden beveiliging) en je gaat je wapen checken, je gasmasker checken, jezelf camoufleren en uiteindelijk een buddycheck uitvoeren. Alles gaat eigenlijk samen met je buddy. De één houdt het voorterrein in de gaten terwijl de ander de handelingen uitvoert. Dit moet gebeuren binnen 15 minuten. Het kan uiteindelijk veel sneller, daar word dan ook op gehamerd om die tijden te halen. Ook krijgen

we wat voorbeelden te zien van wat onderkomens, tactisch en niet tactisch. En daarna is de opdracht deze na te bouwen. Erg interessant om te zien wat voor verschillende functies de onderkomens hebben. Last but not least komt het patrouille lopen. Hoe vet is dit als je met een ploeg van acht man door het bos loopt. Oplettend, scherp blijven en reageren op wat er gaat komen. Ik ben laatste man dus aan mij de taak de achterhoede in de gaten te houden. Uiteraard krijgen we wel eens ‘contact met de vijand’ en dan is het belangrijk om zo snel mogelijk hierop te reageren. Ik heb mezelf er op betrappt richting het vuur te gaan liggen en te vuren richting de vijand. Maar het is mijn taak mijn sector te beveiligen, de achterhoede dus. De tweede keer tijdens het contact gaat het gelukkig wel goed. Erg leuk om te zien hoe chaotisch dit nog allemaal gaat in het begin. Uiteindelijk word ook dit een drill en sluipt dit er in. Maar voor nu...ik denk dat we de gevechten niet hadden overleefd. Na het patrouille lopen mogen we de magazijnen leegschieten die gevuld zijn met oefenpatronen. Eigenlijk een herhaling van de schiethouding.

De POD komt langzaam tot een einde en wat gebeurd er na een dag in het bos. Juist, onderhoud. Onderhoud aan alles wat je maar kunt bedenken. Je wapen, je kisten, je OPS-vest, de inhoud daarvan etc. etc. Iets minder leuk om te doen, maar ontzettend belangrijk. Pleeg jij geen onderhoud aan je wapen dan wil die de volgende keer misschien niet meewerken. Daar zit je dan zonder goed functionerend wapen. En dat wil je echt niet hebben. Na het onderhoud was het weet tijd om te gaan inliggen. De volgende dag zullen we ons verplaatsen, vier kilometer.

Week 4

Het is weer maandag. Inmiddels zijn er al vier weken achter de rug en het bevalt hartstikke goed. De maandag begint met een stukje militaire ethiek. Aansluitend daarop AAW, of te wel Ammunition Awareness. Je zelf bewust maken van wat voor explosieven er zijn. En hoe je deze kunt opsporen. We beginnen met 3 uurtjes theorie. Daarna mogen we het in de praktijk laten zien. Er zijn twee onderdelen. Verkennen en KVP (Kijken, Voelen, Prikken). Wij mogen beginnen met het voorterrein te verkennen. Eerst een schets maken, daarna alle opvallende zaken die je ziet noteren. En ja, je moet soms echt goed kijken wil je iets zien. Er liggen namelijk allerlei verschillende zaken in het bosje voor ons. Grote dingen die je makkelijk ziet, maar ook erg kleine onderdeeljes waar je echt scherp voor moet kijken wil je ze zien. Na het verkennen mogen we gaan prikken. Er zijn een aantal ‘banen’ geprepareerd waar ‘mijnen’ e.d. kunnen liggen. Aan ons de taak om deze op te sporen. Na drie kwartier zijn mijn buddy en ik nog geen meter verder gekomen. Dit omdat je dit werk zo secuur moet uitvoeren. Vergeet je een deel en stap je erop dan is het straks bij het echte werk einde oefening. Erg leuke les.

Hierna moeten we de spinnenwebloop doen. Je krijgt dan een aantal coördinaten, die verspreid over de kazerne liggen. Daar moet je dan naartoe rennen en de vraag beantwoorden (deze gingen overigens over ammunitie). Dan terug naar het midden van het ‘spinnenweb’ voor een nieuw coördinaat en vervolgens weer naartoe rennen. Hier kregen we als ik me niet vergis 90 minuten voor. Het waren in totaal 14 coördinaten. Een daypack omhangen, kisten aan en vertrekken. Het is op sommige momenten behoorlijk aanpoten. Wandel je, dan haal je het niet. Dus moeten we constant een stevige looppas erin houden. Uiteindelijk besluiten we het anders te gaan doen. Namelijk middels een speedmars. Ik moet zeggen dat ik, naast het terreinwerk, dit een van de meer pittige sportmomenten vind. Je wilt de tijden halen i.c.m. de coördinaten. Uiteindelijk konden we ze niet allemaal af gaan en hebben wij er twee gemist.

Dag twee en drie staat volledig in het teken van Bivak 1. We zijn allemaal hartstikke benieuwd. Het zou 1 nacht worden en iedereen heeft er veel zin in. We vertrekken 's ochtends

richting het bosgebied buiten de kazerne. Daar gaan we ons camoufleren en gereed maken om te vertrekken richting de uiteindelijke bivakplaats.

Daar aangekomen beginnen we met het opzetten van de tenten voor de kaderleden. Hier krijgen we een half uur de tijd voor. Dit gaat echter redelijk vlot.

Daarna gaan we patrouille lopen. Altijd gaaf om te doen. Maar voordat we gingen lopen moesten we eerst handelingen na actie doen en dus ook weer voor actie. Eerst dus decamoufleren etc. en daarna weer camoufleren en de rest van de handelingen. Dit allemaal om het weer te herhalen. We krijgen 15 minuten voor de handelingen voor actie. Tijd niet gehaald...

Ik ben op tijd gereed en dus ga ik langs de groep, vragen naar bijzonderheden. Maar ik geloof dat er nog iemand bezig was en dus was de gehele groep te laat. Ik mocht de sanctie bedenken. Dan ga je natuurlijk denken, wat moet ik in godsnaam bedenken. Tijgeren was mijn antwoord. Hoe lang? Ja, doe maar 50/60 meter dan. De tijd? Die vraag wist ik niet te beantwoorden dus wordt die voor mij ingevuld. Drie minuten.

Op het startsignaal beginnen we met tijgeren. Met volledige bepakking. Geloof me, dit wil je niet te vaak doen want het is geen pretje. De gasmaskertas schuift naar voren. Dus op een bepaald moment ligt er ook nog een tas tussen jou en de grond. Dit maakt het allemaal net iets extra minder leuk. Je begint snel, maar eindigt de laatste tien meter zo traag als wat. Ik ben binnen de tijd aanwezig. Iedereen eigenlijk wel. Maar de laatste persoon moeten we toch even aan zijn OPS-vest meetrekken. Dus rennen naar die vent, mee sleuren en conclusie. Tijd niet gehaald, drie seconde te laat. We hadden eerder en meer op elkaar moeten letten, dan hadden we het waarschijnlijk wel gehaald. We hebben het uiteraard moeten inhalen en toen werd de tijd wel gehaald. Uiteindelijk mogen we dit stuk drie keer doen, maar daar kom ik straks nog even op terug. Daarna dan toch patrouille lopen en dit is zoals altijd weer gaaf om te doen. We krijgen ook contact met de vijand. Daaruit ontstaan twee gewonde kerels. Deze moeten natuurlijk ergens veilig worden gesteld. En uiteraard moeten deze ook verzorgd worden. Dit is dus echt kicken! Vuurdekking geven terwijl die vent wordt weggesleept. Nog lang niet zoals het straks operationeel gaat gebeuren. Maar toch een klein beetje mogen proeven. Zo merk je ook dat het vrij lastig is zo'n kerel weg te slepen door het bos. Mooie ervaring dan ook! Daarna is het tijd om aan je onderkomen te werken, poncho spannen, slaapzakken eronder en... klaar is kees (Chris).

Uiteindelijk begint het donker te worden en krijgen we lessen 'infiltreren bij nacht'. Dit zijn die dingen waar je op aan het wachten bent. Infiltreren in vijandelijke gebieden. Hoe moet je dat doen? Een en ander wordt goed uitgelegd. Na 's avonds even te hebben geoefend wordt werd het tijd om ons op de proef te stellen. Infiltreren. De instructeurs hadden een struikeldraad gespannen. Zodra je deze raakt gaan er van die 'lichtgranaten' af in de lucht. We krijgen een voelspriet en begin maar. Zo gaaf als je daadwerkelijk iets voelt, het was gewoon een uur volledige concentratie. Raakte je de draad, mocht je weer opnieuw beginnen. Ik ben twee draden tegengekomen, eroverheen gestapt en weer verder gekropen. Erg gaaf om te doen. Je legt misschien 60 meter af en daar doe je dan een uur over. Een uur volledige concentratie! Voor herhaling vatbaar.

We konden ons toen verplaatsen naar een ander gedeelte van de hei om verschillende dingen waar te nemen in het voorterrein, wat betreft geluiden en zaken die opvallen bij nacht. Het leuke op het einde was dat we muisstil moesten zijn en dat we een speld konden horen vallen volgens de instructeur. Maar het was dus een jaarlijkse grap om tegelijkertijd met het vallen

van de speld een knal af te laten gaan. En nog steeds hoorde je de speld. Dat was wel even lachen.

Daarna worden we direct weer met de neus op de feiten gedrukt wat betreft tijden. We mochten ons namelijk wat extra laagjes aan doen tussendoor. Daar krijgen we dan drie minuten de tijd voor. Maar goed, een aantal lui zijn dus nog van alles aan het doen na 180 seconden. Na de les kregen we dit te horen en dus krijgen we een lesje aankleden en uitkleden. We moesten daarbij in een cirkel gaan staan. Ons z.s.m. uitkleden en de laatste man moest zijn naam hardop noemen. En dit uiteraard een aantal keren om zo te zien wie telkens weer te laat was. Een lesje bewust maken van het aanvullen van elkaars zwaktes. De een kan 300 kilometer lopen bij wijze van, de ander kan het Engelse kanaal overzwemmen als die daar zin in heeft. En dan moet je elkaar aanvullen. Tijden zijn heilig.

De avond is gevallen en dus moet er wacht worden gelopen. Eerst nog inspecties en dan nog her inspecties. Inmiddels is mijn tijd al verstreken om wacht te lopen. Mijn buddy en ik moesten namelijk als eerste, maar dit hoefde nu niet meer. Dus rond 02.00 uur de slaapzak in en dan toch om 05.00 uur wakker worden gemaakt om wacht te lopen. Dit deden we een half uur en onze wacht zat er op. Tijd voor twee andere lui om te lopen. We besluiten om niet meer te gaan slapen. We drinken daarvoor in de plaats liever lekker een kopje thee. Werken wat koekjes naar binnen en wachten op 06.00 uur reveille.

Ochtendsport. Lekker in een t-shirt een kwartiertje krik krakken. Even warm worden. Daarna ontbijten, inspecties en patrouille lopen. En nu komt het derde stukje tijgeren aan bod, waar ik het al eerder over had. In het rondommetje wordt er weer een ongecontroleerd schot afgevuurd. Ik geloof dat de emmer nu helemaal volgelopen was bij de instructeurs. Allemaal binnen enkele seconden gasmasker op, omhangen en volgen in de loopspas richting de tankbaan. Daar moesten we rondjes blijven rennen, het waren er vier of vijf. Toen mocht het gasmasker af. Eindelijk, want adem halen in dat ding is K*T. Vier slokken water nemen uit de veldfles en toen kwamen de volgende opdrachten. Als de instructeur 1 zei was het z.s.m. in een boom klimmen. Op 2 is het in de voorligsteun en opdrukken. Op 3 moest je je buddy meeslepen. Met de tas uiteraard door het zand (en een stukje water) en op 4...ja, weer een afstandje tijgeren.

Bij 1 had ik een mooie boom uitgezocht, die stond namelijk recht voor mijn neus. De vent tegenover mij had een iets mindere boom. Een rechte stam zonder takken en niks. Zijn gezicht vertrok redelijk snel. Alle vier de opdrachten waren erg plezierig om te doen, voor herhaling vatbaar. Niet dus. Na deze sanctie zijn er geen ongecontroleerde schoten meer geweest.

Daarna wordt uiteraard weer patrouille gelopen voor de rest van de middag. Tijdens de patrouille komen we wel nog in een hinderlaag terecht, opgezet door de andere helft van de groep. Na de patrouille is het eigenlijk tijd om de onderkomens af te breken. Binnen tien minuten wel te verstaan. Eerste keer tijd niet gehaald, dus binnen tien minuten weer alles opbouwen. Om het daarna weer binnen dezelfde tijdslimiet af te breken. De tweede keer zijn mijn buddy en ik met nog een aantal andere al bij 6 minuten en 40 seconden er mee klaar. Dus het kan blijkbaar wel. Systematisch werken is toch een stuk efficiënter merk je dan.

Daarna ook de boogtenten weer afbreken en terug verplaatsen richting de kazerne. Aangekomen uiteraard weer onderhoud plegen en richting je bed toe. De volgende dag staat er weer sport op het rooster en ook weer een stukje ZHKH en CBRN lessen. De sportlessen bestaat voornamelijk uit MZV. We gaan weer iets verder in op de technieken en dat bevalt de meeste alweer goed.

De volgende dag zullen we ons zeven kilometer verplaatsen op de kazerne d.m.v. een soort oriëntatieweg met vlaggen bij de prikkertjes. De opdracht is om maximaal 5/6 kilometer per uur te verplaatsen. Dus dit is een erg ontspannen loopje. Daarna mogen we de binnenkomst bijwonen van een lichting van de AMO. Een mooie prestatie voor de dames en heren die binnenkwamen.

Dit voor week 4. Erg leuke week gehad, komt voornamelijk door Bivak 1 en we gaan weer ontspannen in het weekend en gereed maken voor week 5.

Week 5

Maandag vrij en dinsdag meteen tien kilometer sporten op intensiteit 2. De behaalde tijden zijn ook wel netjes. We komen allemaal rond een minuut of 50 binnen. De een iets eerder, de ander iets later. Voor de rest van de dag krijgen we een aantal lessen 'Geestelijke Verzorging' (GV) en CBRN lessen. Op de woensdag staat de intro schietsimulator op het programma. Wat voornamelijk uit wachten bestaat. Maar ook uiteraard uit wat schieten. Daarna sporten. Cardio en fitness. Tien minuten fietsen, roeien, op de Schwinn en op de step op een redelijke intensiteit. Dus dat was wel even zweten. Ook het fitnessen bestaat weer uit maximaal gaan. Ook hierbij galmden de oerkreten dus weer door de fitnesszaal. Heerlijk!! De rest van de dag vrij en dus wat leren en ontspannen. Vrijdag staat er een dropping op het rooster. Vervolgens acht kilometer terug marsen, met 25 kilo bepakking. Kaart erbij en lopen. Ook hierbij worden er weer mooie tijden neergezet. Volgens mij had iedereen het wel naar z'n zin. Moeten we vaker doen was de reactie van de meeste. Daarna eindinspectie en verzamelen op de appelplaats. Sommige waren te laat en die mochten nog eventjes blijven. Voor zover week 5.

Week 6 gaat beginnen en dat beloofd weer wat te worden!

Maar dat in een volgend verslag van soldaat Chris...